

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

12 οὐδὲ ἐν αἰώνιον δέ ὑμᾶς ἔσται μηδέποτε τὸ τούτον,
καὶ τῷ εἰδότι, καὶ ἐπελεγένοις ἐν τῷ παρόντι μηδέποτε.
13 δίκαιος δὲ ἡρός μας, ἐν ὃντος εἴμι τὸ τούτο τὸ σκηνοῦμα, διεγέρθη ὁμοῦ ἐν ἔστωμάνος· 14 εἰσὼς ὅπερ
τοῦτο ἔστιν ἐπονθεῖσθαι τὸν σκηνοῦμαν μου, καὶ τότε καὶ ὁ
κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἴδοντος με· 15 απονέσσοντες δὲ τῷ εἰδότι ἐγένετο ὑμᾶς μὲν πλευρῶν ἀπόστολον τὸν
τούτον μηδέποτε ποιῆσαι· 16 ἢ τῷ εἰδότι σφιχτούντος
μάθοις ἔσταυτον τὸν περιστατόρον ὑμέντων τὸν κύριον
ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μνημόνιον καὶ παροιτίαν, διὰ τοῦτο
μηδέποτε τῆς εἰδούσης μεταλλαγῆσθαι· 17 λαβὼν γὰρ
αὐτὸν θεοὺς πάτερας ἡμίους καὶ δέξας, φωνὴς ἀπερχόντος
ἀπὸ τούτου τὸν περιστατόρον ἀπό τοῦτο τὸν κύριον
γὰρ μνημόνιον ἀπέστη, εἰς ὃντα δὲ δοκίμα· 18 καὶ
τούτον τὸν φωνὴν ἡμῖντος ἀποκύνθισται ἐν τῷ πατερῷ
οὐδὲν ὄντις ἐν πλευρᾷ τοῦ ἀγίου· 19 καὶ ἐξ
μηδὲν αὐτοπρεπεῖ τῷ περιστατοῦ λόγῳ· ὡς καρδία ποιεῖ
περιστατήσας αὐτῷ τὸν περιστατόρον ἀπό τοῦτο τὸν πάτερόν
τον, ἵνα μεταμεταρρύσῃ τὸν περιστατόρον ἀπό τοῦτο τὸν πάτερόν
τον· 20 τὸν περιστατόρον γνωσκότον, τὸν πατερόν
περιστατήσας καθεῖται, οἷος ἀπίστωτος ἐντότε· 21 ἢ τῷ
περιστατοῦ λόγῳ, οἷος ἀπίστωτος ἐντότε· 22 τὸν
περιστατοῦ λόγον ὡς φύσιδιον ἡμέντοις ἠγένετος.

Κεφ. β.

1 Εγένετο δὲ καὶ φυσιοτεροφάτια τὰ δέ λαβὼν τοὺς εἰδότες
ὑμῖντοντα φυσιοτεροφάτιαν· σπινες παρεστάζονται αἱ
ρίστες αἰπελατεῖς, καὶ τοὺς ἀγρούς σταύρους μεταστήνειν
πρόσθιον, ἵνα γένηται εἴσοπτος τούτων αἰπελατεῖς· 2 καὶ
πάλοι ἔσταυτον τὸν αὐτὸν τοὺς αἰπελατεῖς, διὸ εἰδότες
τὸν πρόσθιον βλασφημῶστεν, 3 καὶ τὸ πλεονεξία
πλαστῆς πλαστῆς λόγοις ὑμᾶς ἴμπορούσαιτε· εἰς τὸ κῆρυκα
ἔκπλαγα ἀρράται, καὶ τὸ πλαστεῖα αἴπονταν νέφελα·
4 εἰδότες δὲ τὸν αἰγάλεων ἀμφιποτεῖτον εἰς φεύγοντα, διγ-
λα πράσις ζόφη τερπαρόσας παρέδωκαν εἰς κρίσιν πρω-
μάτων· 5 καὶ ἀρχέμηνοι καὶ φύλακες ἐφείστο, ὡς ὁ δόστος
Νοε, μηχανωτοί καὶ ρυκά εἴφητες, κατακλυσμόν κατέβη
αἰσθαντούσας· 6 καὶ πάλις Σοδόμοις καὶ Γερμέροις
περώντας κατεπιφέρει κατεκρίπτει, ταῦτα δέκατα μελλοντα
δεσμοντεῖτο· 7 καὶ θίκησεν λατεῖ καταπίνθρον
τοῦ περιστατοῦ λόγου· εἰς αἰσθαντά διαρροήν, ἀρνούσεται·
8 βλεψαντες δὲ τοῦτο τὸν λόγον ὁ δίκαιος ἔλαβε πικάντιον ὀντο-
τοῦ, μημένος δέ πλευρας φυγόν δικαιοστις αἰσθαντος ἔγεις
ἔσταυτος· 9 οὐδὲ κατέτοιτο διτοῖς, ἀλλὰ πιεσθεῖσιν
ρύπων, αἵδιον δὲ εἰς ἡμέραν κρίσιος καταβολήσεις πη-
ρεῖται· 10 μάλιστα δὲ τούτης ἐπίστοις ὀδρόκος ἐν θηριῶμα
μαστούδη περβολήσεις, καὶ κατείσθιται κατεφροτοῦσα πε-
ταλητή, αὐτὸν δέκατον τὸν περιέμεστον, βλασφημῶν της.

12 Propter quod incipiam vos semper com-
monere de his, & quidem scientes & confir-
matos vos in praesenti veritate. 13 Iustum autem
arbitror quandiusum in hoc tabernaculo,
fuscitare vos in commonitione: 14 Certus
quod velox est depositio tabernaculi mei, se-
cundum quod & Dominus noster Iesus Christus
significauit mihi. 15 Dabo autem ope-
ram & frequenter habere vos post obitum
meum, ut hunc omnium memoriam facia-
tis. 16 Non enim indoctas fabulas fecuti,
notam fecimus vobis Domini nostri Iesu
Christi virtutem & praelientiam: sed specu-
latores facti illius magnitudinis. 17 Acci-
piens enim a Deo Patre honorem & gloriam,
voce delapsa ad eum huiuscmodi a magnifi-
ca gloria, Hic est filius meus dilectus, in quo
mihi complacuit, ipsum audite. 18 Et hanc
vocem nos audiuimus de celo allatam, cum
essetis cum ipso in monte sancto. 19 Et
habemus firmorem propheticum sermonem,
cui benefacitis attendentes quasi lucernæ lu-
centi in caliginoso loco, donec dies elucescat,
& lucifer orietur in cordibus vestris: 20 Hoc
primum intelligentes, quod omnis propheta
Scripturarum propria interpretatione non sit.
21 Non enim voluntate humana allata est
aliquando Prophetia: sed Spiritu sancto inspi-
rata, locuti sunt sancti Dei homines.

CAP. II.

1 Fuerunt vero & pseudoprophetæ in popu-
lo, sicut & in vobis erunt magistri mendaces,
qui introducent sectas perditionis, & cum qui
emit eos, Dominum negant superducentes sibi
celerem perditionem. 2 Et multi sequentur
eorum luxurias, per quos via veritatis blasphemab-
itur: 3 Et in avaritia fictis verbis de vo-
bis negotiantur, quibus iudicium iam olim
non cessat: & perditio eorum non dormitat.
4 Si enim Deus Angelis peccantibus non pe-
percit, sed rudentibus inferni detractos in
tartari tradidit cruciados, in iudiciū referuntur.
5 Et originali mundo non pepercit, sed octau-
mum Noe iustitiae præconem custodivit, dilu-
uium mundo impiorum inducens: 6 Et ci-
uitates Sodomorum & Gomorrhæorum in ci-
netem redigens, eversione damnavit, exem-
plum eorum qui impiè acti sunt ponens.
7 Et iustum Lot oppræsum à nefandorum in-
uria ac luxuriosa conuersatione eripuit.
8 Asperci enim & auditu iustus erat: habitans
apud eos qui de die in diem animam iustum ini-
quis operib⁹ cruciabant, 9 Neque Dominus pios
de tēstatione eripere, iniquos vero in diē iudicij
referuntur cruciando. 10 Magis autem eos qui
post carnem in cœcupiscentia immuniti abulant,
dominationemq; cōtemnunt, audace, sibi placē-
tes: sectas nō metunt intrudere blasphemantes.

EEE iii

11 Vbi Angeli, fortitudine & virtute cùm sicut
maiores non portant aduersum se à Domino
execrabilis iudicium. 12 Hi verò velut irrationali-
bilia pecora, naturaliter in captione & in perni-
cione, in his quæ ignorantibus blasphemantes, in cor-
ruptionem sua peribunt. 13 Percipientes mer-
cedem iniustitiae, voluptatem existimantes dici
delicias, coquinaciones & maculae: delicias
affluentes, in conuiuis suis luxuriantes vo-
biscum. 14 Oculos habentes plenos adulterij,
& incessabilis delicti. 15 Pellicientes ani-
mas instabiles, cor exercitatum in auaritia ha-
bentes, maledictionis filii derelinquentes rectâ
viam errauerunt, secuti viam Balaam ex Bosor,
qui mercedem iniquitatis amauit. 16 Corre-
ptionem verò habuit suæ vestimenta: subiungit
mutu animal, in homini voce loquens, prohibuit
prophetæ insipientia. 17 Hi sunt fontes sin-
qua, & nebulæ turbinibus exigitatæ, qui
bus caligo teneratur reseruantur. 18 Super-
ba enim vanitatis loquentes, pellicientia des-
titutæ carnis luxurie, eos qui paululum effu-
giunt, qui in errore conuerterat. 19 Liberta-
tem illis promittentes, cùm ipsi serui sint cor-
ruptionis: à quo enim quis superatus est, huius
& seruus est. 20 Si enim refugientes coin-
quinationes mundi in cognitione Domini no-
stri & Salvatoris Iesu Christi, his rursus im-
plicati superantur: facta sunt eis posteriora de-
teriora priuotios. 21 Melius enim erat illis nō
cognoscere viâ iustitiae, quam post agnitionem,
retrosum conuersti ab eo quod illis traditum
est sancto mandato. 22 Contigit enim eis
illud veri prouerbij, Canis reuerteris ad suum
vomitum: & Sus lota in volutabro lutu.

C A P. III.

1 Hanc ece^m vobis charissimi secundam scribo
epistolam, in quibus vestram excito in commo-
nitione, sinceram mentem: 2 Ut memorie
stis & cotugni predixi verborum a sanctis Prophe-
tis & Apostolorum vestrorum, preceptorum Do-
mini & Salvatoris: 3 Hoc primum scientes,
quod venient in nouissimis diebus in deceptio-
ne illu^menes, iuxta proprias concupiscentias
ambulantes, dicentes: 4 Vbi est promissio
aut aduentus eius ex quo enim patres dormie-
runt, omnia si perleuerant ab initio creature?
5 Latet enim eos hoc volentes, quod celi e-
rant prius, & terra de aqua, & per aquam consi-
stens Dei verbo: 6 Per que, ille runc mundus
aqua inundatus periit. 7 Celi autem qui
nunc sunt, & terra eodem verbo repositi sunt,
igni referuari in die iudicij & perditionis im-
piorum hominum. 8 Vnum vero hoc non
lateat vos, charissimi, quia vñ dies apud Domini
nū sicut mille ani, & mille anni sicut dies vñs.
αγαπητοί, ὅτι μία νύσσεται καὶ καί τις γένεται,

11 οὐ ποτὲ σύγενεις ιδού· καὶ μάκαρις μήτηρ τοῦ εἰπεῖν,
φρόνιος καὶ ἀστερὸς τοῦ φέρει καὶ εἰλικρίνης τοῦ φίλου.
12 οὐποτὲ δέ, ὡς αἴρεται ζῆσας φυσικὸς καὶ φύσιος τοῦ
ζωαντοῦ φύσεως, οὐ εἰς ἀγέραντον βιβλιογράμματον
φέρει εἰς αὐτὸν κατεύθυντον, 13 επιφύλα-
μα διετέλεσθαι εἰς μηδὲν οὐκέπιδιμον τοῦ οὐ καὶ εἰς πρόσθια,
αὐτοὶ λοι προστάται, εἰς τοῦ φύσεως τοῦ πάντας αὐτούς
σωματικῶν φύσεων οὐ μάτι, 14 ὅφελος μηδὲν ξέπονται
μηχανισμοί, καὶ ἀστερωτικοίς αὐτοφύοις μηδὲν
ψυχής αἰσθητοίς, καρδία μηδεπατεύονται πλευραῖς
ἔχοντες, κατέρρεα τέλον· 15 επιτυπώνται δέ τοι
οὐδὲ τοι πλανήτησιν ἔξανταλούσιν τοῦ οὐδὲν οὐ πάντα
τοῦ Βοστροῦ, οὐ μάδιν αἰλικαίς μάκαροι· 16 μήτηρ
ἔχει οὐδὲν φύσεων μακραῖς τοῦ οὐτούτου φύσεων, οὐ μάδιν
φύσιν φύται· Καλύπτεος κρήτης τοῦ οὐ τοπεινούσην
νίστα. 17 αὐτοὶ εἰπεῖν τοιχοῖς αὐτομάτητοι εἰναι
λατος ἡ γαύταθέρμη, δις οὐ λόφος τοι στέπει τοι αιγα-
ρηται. 18 οὐδὲν οὐδὲ ματαίς τοι φύσιοι
αἰλικοῖσιν οὐ διπλύματα μεταφέρει, ἀστρικά δέ τοι
λέπτα οὐ ποτέ τοισι τοῖς εἰς πλανήτας φύσεων εἰσέρχενται,
19 μήτηρ
διεσέπει αὐτοῖς ηπειρούς εἰλικρίνης, αὐτοὶ δοῦλοι πατρῷοι
τοῦ φύσεως ἡρῷοι οὐκ οὐδὲν τοῦ οὐδὲν εἰσέλαμβανον.
20 οἱ δέ πάποι φύσιτον τοῦ μάδιατον οὐ μάτιον οὐ
γεώτερον τοῦ καταληκτοῦ θεοῦ ποστοῦ Χερούλου δια-
λιτι ἐμπάτειν τοῖς οὐδὲν μάτιαν, καργάνταν αὐτοῖς εἰσαγεῖται
τοῦ οὐδὲν τοῦ. 21 κρέπην δέροις αὐτοῖς μετει-
πανταί τοισι διδύτης δικρανώσις, οὐ θηρευτοῖς οὐδι-
καῖς οὐτοῖς τοῖς τοῦ φύσεων διδύτης μάτιας εἰσερχονται.
22 συμβόλειον δέ αὐτοῖς τοῖς πάποις πατρῷοι,
καὶ οὐ διπλούσιας διπλούσιας θεοῖς οὐδὲν μάτιον
εἰς καταληκτοῦ θεοῦ οὐδέν.

Ταῦτα πάντα, ἀγαπητοί, θείοι τρόποι ώστε καθεύδειν
λίνω, ὃν μήδε εἰσερχόμενος μέλισσας οὐ ταπεινεῖ τὸν οὐρανόν
δέονται. 2 μεταβιβλίον τοῦ θεοφυλάκου γραπτό
τὸν τοῦ αἵγακον θεοφυλάκιον τοῦ θεοφυλάκου τοῦ αἵ-
γακον, τὸν κατέκεκρυπτόν. 3 τὸν θεοφυλάκιον
εκποτεῖ, ὃν τὸ δύναμισσαν τὸν εὐρύπον τὸν μέλισσαν
καὶ τοὺς ιδίας θεοφυλάκους αὐτοῦ προβούτου, 4 τοῦ
λεπτοτήτου, ποιῶν τούτον ἐπαγγελίαν τῆς πατερός του αὐτοῦ τοῦ
αἵγακον πατέρες ἔχοντας θεοφυλάκιον, ταῦτα σὺ νομίζεις τὸν αἵ-
γακον κατεστρατεύων. 5 λαζαρίδης αὐτοῦ τοῦ θεοφυλάκου,
ον τὸν εὔρυπον τοῦ θεοφυλάκου τοῦ αἵγακον, τοῦτον τοῦ
οὐρανού τοῦ θεοφυλάκου τοῦ αἵγακον, τοῦτον τοῦ
οὐρανού τοῦ θεοφυλάκου τοῦ αἵγακον, 6 εἰ μὲν τοῦ
οὐρανού τοῦ θεοφυλάκου τοῦ αἵγακον, 7 ὃν τὸν
οὐρανού τοῦ θεοφυλάκου τοῦ αἵγακον τοῦ θεοφυλάκου τοῦ αἵ-
γακον προβούτους εἰς μέσον λόγου τοῦ θεοφυλάκου τοῦ
αἵγακον φύρασπον. 8 ἐν δέ τοι μὲν λαζαρίδης οὗτοι
τοῦ αἵγακον τοῦ θεοφυλάκου τοῦ αἵγακον.